

alan fletcher

EMLÉKEK: 1996/2006 ODA-VISSZA

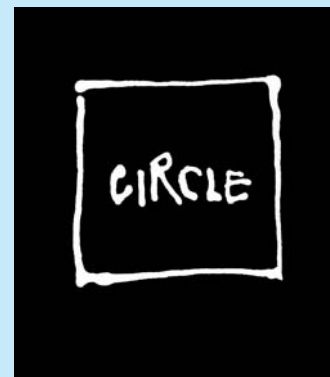
Nem szokásos eset egy magyar grafikai folyóirat oldalain külföldi, mégoly jeles tervezőkre is emlékezni.

Vajon hányan emlékszünk még egy valahavolt (1996-ra) tervezett, ám soha valóra nem vált világhiállítás ötletére? Alig voltunk túl a rendszer-váltás első hónapjain és szárnyalltunk, azt hittük boldog, sikeres ország leszünk. Talán bocsánatos bűn: teljes mellszélességgel álltam ki a közös (akkor még Bécs+Budapest) világhiállítás gondolata mellett.

Mint a Programiroda grafikai menedzsere (néhány, ma már jellegzetesnek tartott, ám korrigálható hiba után) az osztrákokkal együtt vezettük le a nagy nemzetközi rendezvény logópályázatát. Talán ez az egyetlen jel, amire még néhányan emlékeznek ezekből az évekből... Meg a megvalósult tervek: a Lágymányosi hídra és a Műegyetem akkor épített, új épületeire. Ezek tehát nyereségeink. Sajnos azonban a világhiállítás elmaradt. Emlékeim között azonban máig kísért az a néhány nap, amikor előbb Budapesten, majd (karácsony és szilveszter között) Bécsben sor került arra a nagy, profi tervezőgrafikusok által tartott zsűrizésre,

amelynek eredményeként Alan Fletcher (akkor a londoni Pentagram Design vezető tervezője) megnyerte a világhiállítás nemzetközi logópályázatát. Ezt követően még pár alkalommal találkoztunk: előbb Budapesten prezentálta az alkalmazás különféle változatait, majd Londonban pár apróbb változást eszközöltünk tőle (amely valójában az ő eredeti koncepciójához való visszatérést jelentette). Azon túl évente egyszer, szinte csak újévi lapokat váltottunk. A világhiállítás láza elmúlt... vannak helyette másféle izgalmaink.

Nemrég, a Phaidon kiadónál megjelent új kötetét rendelttem meg a tipoképzés záróvizsga bizottsága tagjai részére. 2006 fordulóján fájdalmas hírt kaptam: leánya telefonon tudatta, hogy Alan Fletcher szeptemberben elhunyt. Nem sokkal ezután a könyv is megérkezett – benne szinte búcsúüdvözlésként találtam egy vázlatrajzot... Személyes indítatásom le nem tagadván határozottan el, ha alkalom lesz rá, felidézem néhány tipografikus munkájának bemutatásával.

NÉHÁNY ÉLETRAJZI ADAT

Nairobi-ban született 1931-ben. 1949-ben a Hammersmith School of Art tanulója, osztálytársa Colin Forbes. 1953-tól a Royal College of Art hallgatója, majd a Yale egyetemen építészeti tanul. Itt találkozik Paul Raddal, később a Fortune magazinok dolgozója (New York), majd Saul Bass Los Angeles-i stúdiójába kerül. Milánó: a Pirelli megbízásai után 1959-ben tér vissza Londonba, ahol 1962-ben alapító tagja a híres Fletcher-Forbes-Gill design stúdióknak. 1965-ben tervezi meg a Reuters arculatát, néhány váltás után, 1972-ben egyik alapító tagja lesz a Pentagram Design Stúdióknak. 1980-ban a Kuwait-i Kereskedelmi Bank terve, majd 1986-ban a Lloyds és 1989-ben a Victoria & Alberts Múzeum arculata következnek. 1992-ben önálló tervező stúdiót hoz létre. 1994-től a Phaidon Kiadó művészeti igazgatója, ahol még abban az évben megjelenik Beware Wet Paint kötete, amelyet a hosszú évekig dédelgetett The Art of Looking Sideway követ. Ez a könyv sokrétű, filozofikus összegzése ars poeticájának. 2006 szeptemberében hunyt el. A British Council kiállítása a Design Museum-ban mutatta be életművét. Számtalan díj és kitüntetés kísérte kiemelkedő munkásságát.

